

LivsforLØB

I Horsens har tre midtbysojne konfirmander fra samme skoler samtidig. Det giver mulighed for at arbejde sammen på tværs af sognegrænser om konfirmandundervisningen. Det er »livsforLØB« et eksempel på.

Af Hanne Henriksen, sognepræst Horsens Klosterkirke

Vores konfirmander frem for dine og mine

Ideen til at samarbejde om undervisningen opstod, fordi vi i Horsens bymidte med dens kirke-tæthed oplever, at konfirmandernes valg af søndagsgudstjeneste oftere er afhængig af, hvor vennerne vælger at deltage end af, ved hvilken kirke de tilfældigvis går til konfirmandundervisning eller for den sags skyld, hvilket sogn de bor i. Derfor virker det som en oplagt service at præsentere midtbyens forskellige kirkerum og tilhørende præster for konfirmanderne – akkurat som vi præster har glæde af at møde hele årgangens konfirmander, så vi genkender dem i kirkedøren om søndagen.

Tre konfirmandhold. Tre kirker. Tre præster. Fire ritualer

De samarbejdende kirker har konfirmander fra samme skoler på samme ugedag og i samme tidsrum. Vi har konfirmanderne i blokke af minimum fire timer, og det giver mulighed for at komme vidt omkring fysisk og i dybden fagligt. Med »LivsforLØB« kombineres konfirmandernes almen-

menneskelige forståelse af et menneskeliv fra fødsel til død med kirkens ritualer og fysisk bevægelse. I Vor Frelsers Kirke handler det om fødsel/dåb, i Sønderbro Kirke om ungdom/konfirmation og kærlighed/vielse og i Klosterkirken om død/bisættelse og begravelse. På fire timer bevæger de sig fra kirke til kirke, fra præst til præst igennem et helt liv fra vugge til grav.

Organiseret som et løb

Hvert konfirmandhold starter og slutter dagen ved deres egen kirke og med deres egen præst. Derefter bliver holdet sendt videre til næste kirke i (livs-)forløbet. Der er afsat 45 minutter ved hver kirke samt 15 minutter til at gå mellem kirkerne. På den måde behøver hver præst kun at forberede sig på ét knudepunkt i livsforløbet og det tilhørende kirkelige ritual, som hun eller han så fortæller tre gange for de i alt tre konfirmandhold. Hver præst forbliver i egen kirke. Det er konfirmanderne, der bevæger sig. Til gengæld får de først et stykke frugt, siden en bolle og til sidst en chokoladebar, som de spiser på gåturen mellem kirkerne.

Dagens forløb helt konkret

8.00-8.30:

Andagt/intro til dagen

8.a Klosterkirken

8.b Sønderbro kirke

8.c Vor Frelsers Kirke

8.30-9.15:

Løbet begynder. Præsten har forsat sit konfirmandhold hjemme og løber de 45 minutters tema-undervisning igennem

8.a Klosterkirken – om død/bisættelse/begravelse/sorg

8.b Sønderbro Kirke – om ungdom/konfirmation og kærlighed/vielse

8.c Vor Frelsers Kirke – om fødsel/dåb

9.30-10.15

8.a Sønderbro Kirke

8.b Vor Frelsers Kirke

8.c Klosterkirken

10.30-11.15:

8.a Vor Frelsers Kirke

8.b Klosterkirken

8.c Sønderbro kirke

11.30-12.00:

Afslutning hjemme i egen kirke

Undervisningsforløb om død, bisættelse og begravelse

Naja Bisgaard Krogh, sognepræst ved Horsens Klosterkirke, fortæller om sin undervisning i død, bisættelse og begravelse i efteråret 2019:

»Jeg begyndte undervisningen uden for kirken. Her hilste vi på bedemand og kirketjener, satte flaget på halv, så rustvognen, og seks frivillige konfirmander bar kisten fra rustvognen ind i kirken. I kirken sad konfirmanderne på stole ved kisten, sådan som man gør ved en begravelse. Vi sang »Dejlig er jorden« og havde en samtale om død, bisættelse og begravelse. Vi gennemgik forløbet fra et menneske dør og helt hen til eventuel samtale med de pårørende efter begravelsen og besøg ved graven på kirkegården.«

Naja begyndte samtalen med konfirmanderne ud fra følgende spørgsmål:

- Har du været til begravelse/bisættelse, hos hvem og hvordan var det?
- Så du vedkommende, da han/hun var død?
- Hvordan var begravelsen?
- Hvad sker der, når et menneske dør?
- Hvad er bedemandens arbejde?
- Hvad er præstens arbejde?

»Jeg interviewede bedemanden, og konfirmanderne stillede os begge spørgsmål løbende. Nye frivillige løftede låget af kisten. Vi så og mærkede kisten indvendig, inden vi satte låget på igen. Jeg gennemgik, hvordan en begravelse foregår og kastede jord på kisten.«

Naja fortæller, at undervisningen gjorde indtryk på konfirmanderne: »Det var tydeligt for alle de tre hold, at selv når vi blot legede begravelse, så havde det stor effekt på konfirmanderne. Ved alle tre hold var der mange, der gerne ville bære kisten ind i kirken, men efter samtalen i kirken og da kisten skulle bæres ud i rustvognen igen, var de langt mere tilbageholdende. De udviste en slags respekt eller ærefrygt for ritualen og samtalen ...«

Da jeg spørger Naja, hvordan hun fik håbet og troen på opstandelse ind i sin undervisning, fortæller hun: »Jeg indledte dagen i kirkerummet med morgensang og med at tale om død, opstandelse og livscyklus, både i menneskelivet og i naturen. Det var i efteråret, og vi talte om, hvordan efterårets blade giver næring til det nye liv, som skal komme til foråret. På den måde bærer efteråret løftet om opstandelsen og det nye liv i sig – og konfirmanderne satte deres egne tulipanløg, som forhåbentligt blomstrer på deres konfirmationsdag i maj.«